

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

אחד, ואם אומרים לו אסור לעבור את הכביש לבד כי זה מסוכן, זה משהו אחר, אבל אם אומרים לו אל תעבור את הכביש לבד, כי זה מסוכן, ואפשר להידרס ע"י רכב חולף, ולקבל מכה מאד כואבת, ומעשה בילד בגילך שעבר את הכביש לבד ורכב דרט אותו ופצע אותו עם מלא דם וכאב לו מאד, ונשברו לו עצמות ועד היום עוד טובל יטורים בבית חולים, וכמעט מת, כמו שקרה לילד אחד שנדרס ב"מ, בודאי שאזי המסר נקלט באופן אחר לגמרי (וכעת לא נתיחס לנושאים אחרים, כגון לא לגרום פחד יתר לילד, כי גם לדבר הזה יש השלכות, או לא להרבות בכך וכו'). ועכ"פ דבר זה דהיינו להשקיע מחשבה איך לדבר שוה, ויקר ערך, הן לילדים, הן למבוגרים, וק"ו לנערים, והחיי יתן אל לבו.

בברכת התורה וכטו"ם

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר אחרי מות לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן, בקרבנתם לפני ה' וימותו" (ויקרא טז, א).

ופרשי" (והוא מהתורה כהנים) מזה תלמוד לומר? היה רבי אליעזר בן עזריה מושלו משל לחולה שנכנס אצל הרופא, אמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב, בא אחר ואמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב שלא תמות כדרך שמת פלוני, זה - זרוו יותר מן הראשון, לכן נאמר אחרי מות שני בני אהרן, (ובפסוק הבא נאמר) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא וכו' [ולא ימות] שלא ימות כדרך שמתו בניו, עכ"ל רש"י. וכדאיתא הביאור בספורנו וז"ל כלומר פסוק שני זרוו יותר מפסוק ראשון עיי"ש. ולמדנו יסוד

תיקון הכללי

הוא הוי"ה אלקינו (תהלים קה, ז). הוי"ה - מידת הרחמים, אלקים - מידת הדין, וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, והכל רחמים. וקאמר "אלוקינו" ולא "ה' הוא האלוקים", כי כאן בא להורות שהדינים שה' מביא לנו" - הכל מיט גרויס חסד (בחסד גדול) והכל ברחמים.

(מתוך הספר "שי למורא")

המשך הארות על מאמר

"עתיקא טמיר וסתים" (בסימן בא) וזה בחי' משחז"ל (סוטה מג.) כת שקרנים אינם מקבלים פני השכינה וכמ"ש חז"ל (פסחים קיג:) ג' הקב"ה שונא ואחד מהן המדבר א' בפה וא' בלב, נמצא שמי שאינו איש אמת בודאי לא יזכה לשפע אלקי וכדאיתא בתיקוני זוהר (תי" סט, דף קיא.) מאן גרים דלא שריא שכינתא עליה ולא נהיר שמשא עליה בגין הבל דשקרא ומלין דשקרא דנפקין מפומיא אבל לעתיד לבוא שלא יהיה שקר בעולם כמבואר בס' המדות (אמת, ז) ע"כ ותרבה הדעת

והשפע האלקי כמב"פ, כי העיקר תלוי באמת וכמ"ש (תהלים נא) הן אמת חפצת וע"י בטוחות ובסתות חכמה תודיעני ומב"פ שתכלית השפע האלקי הוא להגיע להתלהבות ואיתא בדברי רבינו ז"ל במאמר אריכות אפים (ח"א קנה) שבודאי אם הי' לו אמונה שלימה והי' מאמין שהשי"ת עומד עליו ושומע כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו ומאזין לקול תפילתו בודאי הי' מתפלל כראוי בהתלהבות וחשק גדול אך עיקר חסרון ההתלהבות הוא מחמת חסרון האמונה ומבואר במאמר ואלה המשפטים (ח"א ז. ב) שא"א לבוא לאמונה כ"א ע"י אמת, וכדאיתא בזוה"ק (בלק, דף קצח:) לית אמונה בלא אמת, ולאמת א"א לבא כ"א ע"י התקרבות לצדיקים אמיתיים כמבואר (שם, אות ג) נמצא שהכל תלוי בהתקרבות לצדיק. (מתוך הספר "יש מאין")

שיחת חל"ן

ובית המקדש הוא כתיבת דעת, דאיתא בנמרא (פרכות ל"ג): **'כל מי שיש בו דעת כאלו נבנה בית המקדש כמינו', שפית המקדש נתן בין שתי אותיות, ודעת נתן בין שתי אותיות. כי על-ידי תורה ותפלה אי אפשר לקשרם אל שרשם, מחמת שהם רחוקים מן האמת. כדאיתא בתלמי המלך (מגלה ט):**
'בשהושיב ע"ב וקנים לכתב לו ספר תורה, וכתבו כלם אלקים כראשית וכו'. כי הוא רחוק מן האמת, והצרכו להפך את הצרופים. כך הצדיק שרצה לקשר את המון עם הרחוקים מן התורה האמתיות, צריך לדבר עמהם שיחת חל"ן, ולחלביש בהם התורה, רק שהוא מדבר בצרופים. ונקרא פסלת ארץ ישראל, כי אף שהם פסלת ארץ, אף-על-פי-כן יש בהם תורה, שהיא כתיבת ישראל.

(ליקו"מ פא)

חשוב בעניני חינוך הדרכה ותוכחה, שיתכן מאד ששני אנשים יאמרו אותו תוכן ממש, ואותה הדרכה מעשית, (והוא הדין יתכן שאדם אחד יאומר אותו תוכן בשני נוסחאות, או אפילו באותו נוסח, אבל בתוספת כל שהיא) ואחד חדר ללבו של השומע, והשני לא חדר, אחד גרם שהשומע יפנים את הדברים הנאמרים, והשני לא, כי אחד חדר והגיע ללבו, או למוחו, או לשניהם, והשני לא. כי לפעמים אותם דברים שנשמעו ולא נתקבלו על ידי תוספת הסבר כל שהוא, והטעמה ונתינת טעם נכנסים למוח השומע, ולפעמים אותם דברים שנשמעו ולא נתקבלו מקודם, ע"י שמצליחים בדרך כל שהיא ובמילים מסוימות לנגוע ברגש השומע, הדברים חודרים ללבו, ולפעמים חודרים גם למוח, וגם לרגש, ובכל אחד מהאופנים הנ"ל התוצאה משתנה למעשה, מהקצה לקצה. ואם הדברים היו נכונים בזמן משה

ואהרן, ק"ו בדורינו המסכן שההקשבה והריכוז שואפים לאפס והרצון לשמוע ירד פלאים, ק"ו כשמדובר בדברי תוכחה והדרכה שלא רק שלא שומעים ולא רוצים לשמוע אלא גם ישנה התנגדות כמעט טבעית ומובנת להקשיב בסבלנות לדברי זולתנו. ולמדנו מכאן שלפני שאנחנו מדברים עם זולתנו אפי' בדברים שאנו בטוחים במאה אחוז בצדקתם, והדברים נהירים וברורים לנו, ואפילו כשבאמת ללא שום ספק הם אמיתיים, אלא שמשום מה זולתנו לא שם, או לא רוצה להיות שם, ואנחנו רוצים לפעול אצלו שינוי לטובה ולתועלת, צריכים אנחנו מקודם לשקול את הדברים והמילים לומר אותם באופן שירצה לשמוע, והשומע יבין וירגיש (במוח ו/או בלב) ויפנים את הדברים. ולדוגמא אם אומרים לילד בן שש, אל תעבור (או אסור לעבור) את הכביש לבד, זה דבר

כל הקדשות וכל ההשגות וכל הדיעות הקדושים

צריך להתחזק רק באמונה ולהשליך שכל לגמרי, ולסמך על אבותינו הקדושים ועל הצדיקים אמתים אשר כפו את יצרם ושברו את החמר לגמרי, כי רק הם יזכו להשגת אלקותו ותברך בתכלית השלמות. ואף-על-פי-כן, אפילו צדיקים כאלו, שטהרו וקדשו עצמן מזהמת הנפש לגמרי ושברו כל התאוות ובטלו את הגוף והחמר לגמרי, גם הם היה עקר התחזקות שלהם רק על-ידי האמונה הקדושה. כי אי אפשר להשיג שום השגה ולדעת שום ידיעה אמתית בהתנוצצות אלקותו ותברך, כי-אם על-ידי האמונה הקדושה, אשר היא השער שדרך שם נכנסין לכל הקדשות ולכל ההשגות ולכל הדיעות הקדושים, בבחינת "בזאת יבא אהרן אל הקדש" "זאת" הוא בחינת מלכות, בחינת אמונה, שהוא יסוד כל התורה כלה, בחינת "זאת התורה וכו'", "זאת" דיקא. וזה שהצריך בתקונים: דלית רשו לנביא וחזקה לאעלא לקדשא בר מנה וכו'. כי אי אפשר להתקרב ולקנס לשום קדשה ולשום השגה ולשום ידיעה מהשם ותברך פי-אם על-ידי האמונה הקדושה, וכל המלחמות וכל הנסיונות שיש להאדם בעבודת השם, אי אפשר לנצח שום מלחמה ולעמד בנסיון פי-אם על-ידי האמונה הקדושה, כמו שכתב שם בתקונים: ודוד כד הוה עאל בקרבא, לא אתרחיץ אלא בה, כמו שכתוב: "אם תחנה עלי מנה וכו' בזאת אני בוטח", הינו שעקר בטחונו ותקותו היה באמונה שנקרא "זאת", דהינו שהיה יודע שהוא חזק באמונה בהשם ותברך, ועל-כן הוא חזק, שבוטח יעמד נגד כל המלחמות והמלחמות של היצר הרע והסטר-א-אקרא, ובוטח יוכל לנצחם ולשברם, מאחר שיש לו אמונה חזקה בהשם ותברך שנקראת "זאת". והנביא קשרא ארץ הגלות, לא היה לו תקנה לצאת משם פי-אם על-ידי האמונה שנקראת "זאת", כמו שנאמר: "זאת אשיב אל לבי על-כן אוחיל וכו'", כי מי שהיה חזק באמונה, בוטח יזכה לנצח המלחמה ולצאת מן הגלות בוטח. וענין בתקונים, שהצריך בענין החינה של "זאת", שעקב מסר "זאת" לבניו, ומשה ברח את ישראל בזאת, והכל הולך וסובב על האמונה הקדושה שנקראת "זאת", והוא יסוד הכל כנ"ל.

(הל' גילוח הל' ג, אות ה; וע' התחזקות אות סח)

ירושלים עיה"ק תות"ב ב"א. יום ו' עש"ק לסדר קדושים לכבוד ... אחדשה"ט! בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

"קדושים תהיו, כי קדוש אני ה' אלקיכם" (ויקרא יט, כ).

ופרשי' הוה פרושים מן העריות ומן העבירה. וכתב הרמב"ן ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב [רש"י ז"ל], אבל הפרישות היא המזוכרת בכל מקום בתלמוד, שבעליה נקראים "פרושים", והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה וכו' ואכילת הבשר והיין, א"כ ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בזימת אשתו ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו (ע"פ משלי נג, כ), וידבר כרצונו בכל הנבלות (פה), שלא הזכיר איסור זה בתורה והנה יהיה "נבל ברשות התורה", לפיכך בא הכתוב להזהיר על כך, שימעט בהנאות ויקדש עצמו מן היין במיעוטו. ע"ש. והוסיף עוד וז"ל עיקר הכתוב יזהיר שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים. ע"כ. כי יהודי צריך להיות קדוש במחשבה, שיהי' לו טהרת המחשבה ולב טהור ונקי, בדיבור, לא מיבעי שלא ידבר ניבול פה, אלא גם יזהר מדברי הבל ודברים בטלים, ובמעשה - כנ"ל בריש דברינו. ודבר זה, היינו עניני הקדושה כנ"ל, מבדילים אותנו הבדל גדול מן הגוים, השטופים בהיפך מכל ג' הבחינות, ואפי' אם פה ושם נמצא אצל הערבים זחירות מסויימת כגון בצניעות הנשים, הרי זה הכל חיזוני בלבד ושבע תועבות בלבם, וכמו שרואים בחוש בפירות הבאושים היוצאים מהצניעות הנ"ל. כי באמת השורש לכל הקדושות היא קדושת וטהרות המחשבה, כי כולא במחשבה איתברירו (זה"ק פקודי, רנד:), כי טהרת המחשבה או היפוכה, הם שורש לכל הדיבורים והמעשים, ולכן הערבות אף שהם צנועות בחיצוניות, הם מולידות פראי אדם שפלים ונבזים גנבים ומזיקים ורוצחים סופר אכזריים, פוק חזי במציאות, ולהבדיל אלף הבדלות "חזו חזו בני חביבי". וכתב החובת הלבבות (השער השמיני, שער השכון הנפש, פ"ג) וז"ל "חשבון האדם עם נפשו" - שיחשוב עד כמה שקע באהבת העוה"ו, והעדיף תאותיה על אהבת העולם הבא. וישתדל להוציא את אהבת העולם הזה מלבו, ויעדיף אהבת העולם הבא עליה, ויסכם אחריתם של שני העולמות ומה יהי' מצבו בשני המקומות, וישתדל להרחיק אהבת העוה"ו מלבו, ויבסס בו תמיד אהבת העוה"ב, וכבר אמר אחד החכמים "כשם שאי אפשר לגוש ימים להתחבר בכלי אחד, כך אי אפשר לאהבת העוה"ו והעוה"ב להתחבר בלב המאמין", ואמרו "העוה"ו והעוה"ב כשתי נשים צרות זו לזו, אם תפייס האחת, תכעיס את חברתה". ואמר רבינו הקדוש ז"ל (שיחות הר"ן סי' צו) ראוי לאדם להרגיל את עצמו להיות בעוה"ב, דהיינו להיות מופרש מתאות כמו בעוה"ב שאין בו לא אכילה ולא שתיה (כפכות יי, א) ולא שום תאוה מתאות הבהמיות, הכלות והנפסדות של העוה"ו, וכמו שאנו רואים את החולה, מחמת שהוא סמוך קצת לעוה"ב, על כן הוא מואס באכילה ושתיה ומשגל ואין לו שום תאוה, אדרבא כל התאות קצים ומאוסים עליו מחמת שהוא סמוך לעוה"ב שאין בו אכילה ושתיה וכו'. כן יש לו לאדם להרגיל עצמו בעודו בחיים חיותו ובבריאותו שיהיה יכול להתנהג בלא תאות, כמו בעולם הבא. עיי"ש עוד דברים הערבים. ואמר עוד רבינו הקדוש ז"ל (שם בסוף הספר הנ"ל) כל העוה"ו מלא צער ויגונות ויסורים ודאגות וטרדות בלי שיעור מגדול ועד קטן, מן גדולי גדולי העשירים המופלגים עד תכלית עניי שבעניים, כולם מלאים דאגות וטרדות הוצאות פרנסתם ושאר יסורים מיסורים שונים וצרות והרפתקאות כידוע לכל, ואפילו קיסרים ומלכים ושרים גדולים מלאים דאגות ויסורים ופחדים רבים בלי שיעור כידוע למי שבקי בהם ובדרכיהם. וכיז ידוע ומבואר אפילו לחכמי הגוים. ואעפ"כ אין מי שיברח וינצל מזה כ"א כשבוחר חלקו בתורה ובמצוות הקדושים ומרצה להסתפק בתכלית המיעוט מזה העולם, כדי לעסוק בתורה ולבלות ימיו על התורה ועל העבודה, אז דייקא יכול לברוח מן עמל העוה"ו לפטור מעליו עמל ויגיעות וטרדות ומרירות נפש של דאגות העוה"ו ולהחיות חיים אמיתיים בתורה ועבודת ה', אשר הוא עיקר החיים האמיתיים בעוה"ו והעוה"ב.

בברכת התורה וכטו"ם שמעון יוסף הכהן ויונפלד

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמויות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
מנחם נחום אלתר בן אשר אריה זליג ז"ל
כ"ט אייר
רבקה נת נחמה ה' אייר
יהודה הלוי בן סלחה ו' אייר
בנסירו שומינוב בן מרדכי ונרגיו
נפטר י"ב כסלו תשע"ה

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה

לחזרה בתשובה של חן בן עליוה * רפ"ש לעמוס בן ג'וליה